

Ik ga strijden moeder

De vele malen bekroonde Astrid Roemer (Paramaribo, 1947) kwam de laatste tijd vaak in het nieuws door haar uitspraken over Desi Bouterse. Hier hebben we het gelukkig weer over waar het toch in eerste instantie om gaat: haar werk, en om preciezer te zijn: haar poëzie.

Roemer is allereerst bekend als auteur van romans, maar haar gedichten maken een belangrijk onderdeel van haar oeuvre uit, ze debuteerde zelfs met poëzie, met de bundel *Sasa: mijn actuele zijn*, in 1970, onder het pseudoniem Zamani. Onder eigen naam verschenen in 1985 de dichtbundels *En wat dan nog?!* en *Noordzee Blues*. Haar meest recente dichtbundel is *Afnemend: 21 liefdesgedichten* uit 2012. Onlangs verscheen de bloemlezing *Ik ga strijden moeder*, ondertitel: *gekozen gedichten*, gekozen uit de

genoemde bundels, maar ook uit allerlei tijdschriften. De keuze (tachtig gedichten) is gemaakt, in- en uitgeleid door de half november overleden dichter Koos van den Kerkhof. Het is jammer dat er in de bundel geen informatie over hem te vinden is. Wat was zijn achtergrond? Waarop was zijn keuze gebaseerd, behalve op (nogal vage) 'criteria die gemeengoed zijn onder literatuurwetenschappers en recensenten' – zoals hij in zijn *Verantwoording* schrijft. Terug naar de poëzie, en specifiek naar de wat minder bekende 'verspreide gedichten', die vanaf 2015 in diverse tijdschriften verschenen.

Een paar citaten: 'Zet mijn gedachten in de week / bleek ze / wring ze uit de herinneringen / wil geen nattigheid en niets wat druppelt'.

Het gedicht *Steffi huilt* luidt aldus: 'Het geeft niet Poes / het geeft niet dat we / sterven / Want weet je Poes / dood is het landgoed dat / we bij geboorte erven / Het geeft niet Poes ook al / is het om te huilen / Het is ons lot: leven opent het / en wij sluiten'.

Memorabel is zeker ook het gedicht *In Memoriam* voor de broer van uitgever Franc Knipscheer, Jos (ze begonnen samen de uitgeverij in 1976, Jos stierf in 1997), met de laatste zinnen:

'Twijfel niet, zei je. Leef op de scherpe snede van het vel / en bouw jouw kastelen tussen de regels / in de herfst, zei je'. De laatste woorden van het laatste gedicht (over haar moeder) in deze

bundel:

'Wij moesten jou begraven in stromende regens. / De zonnigste vrouw. / Ik blijf aan jou denken als warm licht in mij / Leven. / Ik houd van jou'.

Kort samengevat: authentieke, strijdbare en ontroerende poëzie. In de verantwoording noemt Van den Kerkhof het samenstellen van een dergelijke bloemlezing 'monnikenarbeid'. We zijn verheugd dat hij zich daaraan gezet heeft en dat Franc Knipscheer dit monnikenwerk heeft uitgegeven.

★★★★☆

KO VAN GEEMERT

Ik ga strijden moeder. Gekozen gedichten, Astrid H. Roemer, 2021, Uitgeverij In de Knipscheer, ISBN 9789493214576